

TURER I FEBRUAR:

FJELLTURER:

20.02. Font del Partagat, hvor vi går nedunder Aitana, som er nærområdets høyeste fjell, 1557 m.o.h.

22.02. Tarbena, en autentisk fjellandsby, hvor vi bl.a går gjennom frukthager – mandeltrærne står kanskje fremdeles i blomst.

27.02 Embalse de Guadalest. Vi går rundt det blågrønne bassenget, som er vannforsyningen vår.

LANGTURER:

13.02. Castell de Castell. For å komme dit, kjører, vi over et høydedrag med store områder med mandeltrær, et vakkert skue i blomstringen! Og vandringen går opp til borgruiner, med utsikt ned til Guadalest.

27.02. Bernia rundt fra Jalon. En fin runde, hvor vi bl.a går/kryper gjennom en 30 meter lang "tunnel" og møter en blendende flott utsikt sydover mot havet, Altea, Albir m.m . når vi kommer ut av "tunnelen".

Det tas forbehold om endringer i turprogrammet, pga vær-situasjon eller andre årsaker.

VÅRTUREN

for medlemmer går den 19. -24. mars til den gamle festningsbyen Pamplona, hovedstad i Navarra, grunnlagt i år 75 f.Kr av Pompeius. Videre går turen til La Rioja, den beste og mest kjente vinregionen i Spania, selvfølgelig med bodegabesøk.

Mer informasjon om Vårturen kommer på Costatrimmens hjemmeside etter hvert.

Av Bjørn Væthe, Foto: Bjørn Væthe og Elisabeth Nilsen

Reise

“Go West”

Ta vestveien neste gang!

I mai 2011 skulle vi igjen sette nesene nordover for sommeren, og snuste på flere alternative ruter som kunne gjøre turen mer attraktiv. Vi liker ikke at turen bare er en transportetappe, med kun de nødvendige overnattinger.

Denne gang valgte vi å kjøre vestover. Rett nord for Valencia tok vi av den vanlige veien, og satte kursen nordvestover, via Zaragoza, Pamplona og mot den franske grensen. Av en eller annen grunn smurte vi to matpakker, og laget en termos med kaffe før vi dro hjemmefra. Det viste seg å være en god ide, for etter at vi kom inn på E90 mot Zaragoza, og spesielt mellom Zaragoza og Pamplona var det lite med spisesteder og bensinstasjoner. Men utstyrt med matpakke og kaffe på

termos, samt full dieseltank greide vi oss bra. Området vi kjørte igjennom er også ganske kjedelig og lite sjarmerende, så det var greit med en relativt lang etappe opp til den franske grensen. Det er rundt 75 mil, og med et par stopp går det greit på 8 -9 timer. Første overnatting hadde vi bestilt på et lite hotell i St. Jean-de-Luz, like over grensen til Frankrike. Her er vi jo ved Atlanterhavet, og selv om strendene her også er lange, og det ser fristende ut med et bad, er jo vanntemperaturen en ganske

annen enn i Middelhavet. I tillegg er det flere meters forskjell på flo og fjære, så det er en del spesielle hensyn å ta. Flytebyggene for lystbåtene er bygget rundt 3-4 meter høye stolper som de kan gli opp og ned på, de er ikke forankret med kjetting på sjøbunnen slik som her eller i Norge. Når man befinner seg i denne delen av Frankrike, er det sjømat som gjelder. Så vi fant oss en koselig restaurant i en hyggelig, gammel del av byen. Østers er vel egentlig ganske oppskrytt, men det er klart,

Tlf. 625295395 Mail. pos@spania24.no

Følg med på www.spania24.no
Våre samarbeidspartnere er:

Mont St. Michel

Mont St. Michel

når man er i "østersparadis", må man jo prøve seg. 12 østers ble opplagt i meste laget, men godt hjulpet av et par glass god Chablis gikk det ganske greit.

De neste par dagene hadde vi kortere etapper. Først gikk turen mot Bordeaux-området og den kjente vinbyen St. Émilion, en svært sjarmerende by som står på Verdensarvlisten. Noe av det mest interessante ved byen (ved siden av vinene, selvsagt, det sies at byen har ett vinutsalg pr. 5 innbyggere) er den monolittiske kirken, som er gravet ut i kalkstensfjellet under byen. Det sies at det var munken Émilion som slo seg ned som eremitt og gravet ut den første delen av den "underjordiske" kirken. Men det var jo vin vi

hovedsakelig var her for. Det er ikke vanskelig å bli såpass "god i farta" bare ved å besøke en tre-fire vinutsalg, at bilkjøring ville gå over til å bli en risikosport, så vi tok det med ro her. Vi kjøpte med oss noen gode flasker til senere bruk. Vinene her er hovedsakelig basert på Merlot og Cabernet Franc, noen chateau'er bruker også litt Cabernet Sauvignon. Det mest kjente chateauet i distriktet er kanskje Chateau Cheval Blanc.

Les mer her: <http://www.saint-emilion-tourisme.com/uk/>
Etter en veldig hyggelig lunsj på det store torvet i byen, bega vi oss utover mot kysten, og ankom den bittelille byen Talmont-sur-Gironde ut på ettermiddagen. Hvorfor denne byen? Tja, det var vel

fordi den lå ved kysten, vi liker små byer (kun 78 innbyggere), og fordi den er klassifisert som en av de vakreste landsbyer i Frankrike, men også fordi jeg leste at "det vokser storkroser overalt i denne lille sjarmerende byen". Og det gjorde det. Langs alle husvegger i denne byen, som har sine befestninger og en liten kirke som stammer helt fra 1200-tallet, vokser store, flotte storkroser. Byen har et par svært sjarmerende kaféer, og rett utenfor byen fant vi et greit hotell, der vi overnattet og spiste en utmerket middag med god vin til en meget overkommelig pris.

Les mer her: <http://www.talmont-sur-gironde.fr/>
Ruten videre førte oss rett nordover, til den fantastiske byen

Port de Dinan

St. Emilion

St. Emilion

St.Malo, som ligger mellom Bretagne og Normandie. Omkring ca. år 1000 var stedet en øy hvor St. Aaron og St. Brendan grunnla et kloster, og en av munkene der ble senere til St. Malo. Innbyggerne i byen livnærte seg grundig ved å beslaglegge forbi-passerende båter og mannskaper, og det ble bygget en sterk befestning rundt byen, som for øvrig består av svært storslåtte bygninger. Øya ble landfast ved at man bygget en fyllingsvei til byporten, så brukte man nederlandske teknikker for å få havbunnen til å stige, deretter fylte man store mengder masse på toppen av dette. Så nå ligger byen ytterst på et nes. Er man i St. Malo, må man ta en vandretur på den fantastiske festningsmuren som går rundt hele byen, da får man også et godt inntrykk av de store tidevannsforskjellene i dette distriktet. Bretagne/Normandie-området er velkjent for sin Calvados, og sin Cider, samt Crepes i alle varianter. Crepes er pannekaker, og de lages med og uten sukker, gjerne på Bokhvetemel. Så hva var vel mer naturlig enn å innta en crepe, med egg, bacon, ost og tomat, og drikke den lokale cider til. Den bretonske cider er veldig forskjellig fra hva vi normalt er vant til, den er ikke søt, den er mer syrlig og passer perfekt til crepes.

Les mer her: <http://www.st-malo.info/>

Men – det var på tide å finne et hotell for natten, og da dro vi litt innover i landet til Dinan, som er en av de flotteste byene i Frankrike, med fantastiske bindingsverkshus helt fra 13- og 1400-tallet! Byen ligger ovenfor elven Rance, og nede ved elven ligger Port-de-Dinan, med båter og husbåter, restauranter og kaféer, samt et par hoteller. Vi bodde komfortabelt på et moderne Best Western-hotell, og spiste på en av de svært sjarmerende restaurantene ved elven.

Les mer om Dinan her: <http://www.globosapiens.net/travel-information/Dinan-1180.html>

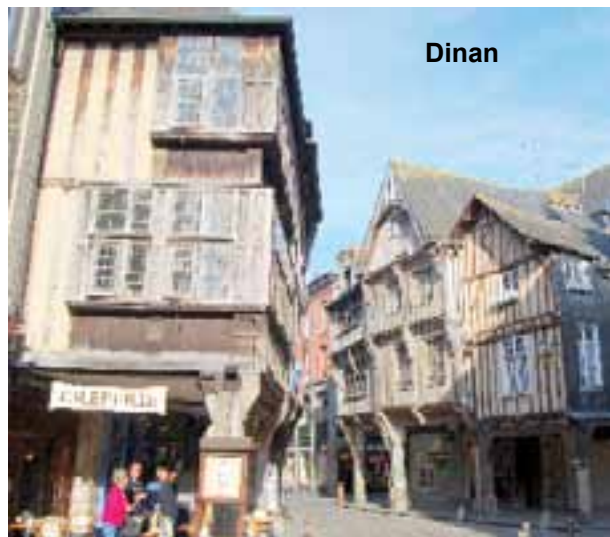
Hvis man først er i dette distriktet, er man helt nødt til å besøke Mont St. Michel. Opprinnelig var dette en granittklippe som lå ute i sjøen, på 700-tallet ble det bygget et kloster på denne klippen. Klippen var tidligere naturlig landfast ved fjære sjø, og omringet helt av vann ved flo. Så ble det bygget en vei over flo-nivået ut til klippen, men parkeringsplassene der turistene parkerer blir fremdeles oversvømmet ved flo. Derfor må man hver dag spyle og rense parkeringsplassene for mudder. Byen (for det er bygget en hel liten by rundt klosteret) består i dag nesten bare av restau-

St. Emilion

Bjørn i "Østers-paradis"

Dinan

ranter, souvenirsjapper og små hoteller. NB! Skal dere besøke stedet bør dere være svært tidlig ute om morgenen, før parkeringsplassene blir totalt overfylte. Det er nemlig den 3. mest besøkte attraksjonen i Frankrike, nest etter Eiffeltårnet og slottet i Versailles. Les mer om Mont St.Michel her: <http://www.ot-montsaintmichel.com/index.htm?lang=en>.

Vi overnattet ikke her, men dro videre, nordøstover denne gang, mot Ardennene. Dette er et vak-

kert område med grønne daler og åser, og i en ufattelig liten landsby, som heter Girondelle fant vi et meget sjarmerende Chambre d'hote (vertshus). Meget rustikt var det, og med kun to rom. Det var da ikke så underlig at jeg ble gjort oppmerksom på at det kun var ett rom ledig da jeg søkte etter hoteller i området. Etter å ha kjørt på småveier i et grønt kulturlandskap i lengre tid, uten å finne verken byer eller spisesteder lurte vi litt på om vi ville få noe mat denne kvelden, for "hotellet" med kun to rom kunne vel umulig ha noen spisesal. Men jo da, alle Chambre d'hote er forpliktet til å servere middag og frokost! Etter å ha spasert en liten tur i "byen", kun 2 gater, Grand Rue og Petit Rue, der husene var en

blanding av beboelseshus, garasjer for landbruksutstyr og traktorer, og ombyggede fjøs, satte vi oss til rundt spisebordet, sammen med det andre paret (som av en eller annen grunn bodde der) og fikk servert solid bondekost, bestående av hjemmelaget pølse og stekt flesk! Litt i overkant fett, men greit nok. Høydepunktet var ostene som kom etter middagen, spesielt en hjemmelaget camembert-lignende ost var fantastisk! Neste dag var det igjen en transportetappe til Kiel, der vi kjørte om bord i fergen til Gøteborg. Vi tar denne fordi vi bor i Sverige, men det kan også være en fordel å vurdere fergen til Gøteborg i stedet for fergen til Oslo. For det første er den noe rimeligere, men viktigst er det at den går klokken 19.00 om

St. Emilion

kvelden, mens fergen til Oslo går klokken 14.00. Det betyr at man siste dagen kan ha en full dags kjøring i stedet for bare noen få timer, og man kan spare en overnatting underveis. Fra Gøteborg til Oslo er det under 3 1/2 times kjøring, det er jo blitt motorvei nesten hele veien nå.

På denne turen overnattet vi 4 ganger + på fergen, og vi kjørte til sammen (til Kiel) 2973 km. På den korteste ruten kan man greie seg med kun 2 overnattinger, og turen er på ca 2400 km, dvs minst 800 km hver dag. Skal man nå fergen til Oslo, må man kjøre lengre de to første dagene for å nå fergen klokken 14.00 (man må møte opp minst en time før). Man må også ta høyde for mye trafikk, spesielt i Tyskland, ved Frankfurt og Hamburg. Det er også vår erfaring at det er mye veiarbeid på de tyske motorveiene for tiden, så man bør også ta litt ekstra tid for dette.

Tider kjøring:

A: La Nucia – St. Jean-de-Luz: 750 km, ca 7 timer 26 min.

B: St. Jean-de-Luz – St. Émilion: 246 km, ca 2 timer 45 min.

C: St. Émilion – Talmont-Sur-Gironde: 134km, ca 1 time 47 min.

D: Talmont-Sur-Gironde – St. Malo: 411 km, ca 4 timer 11 min.

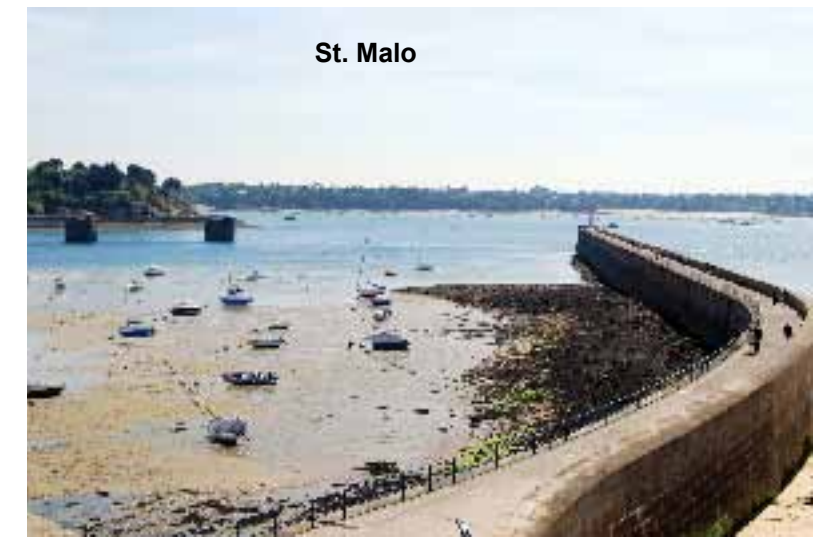
E: St. Malo – Dinan: 33km, ca 37 minutter

F: Dinan – Mont St. Michel: 58 km, ca 52 min.

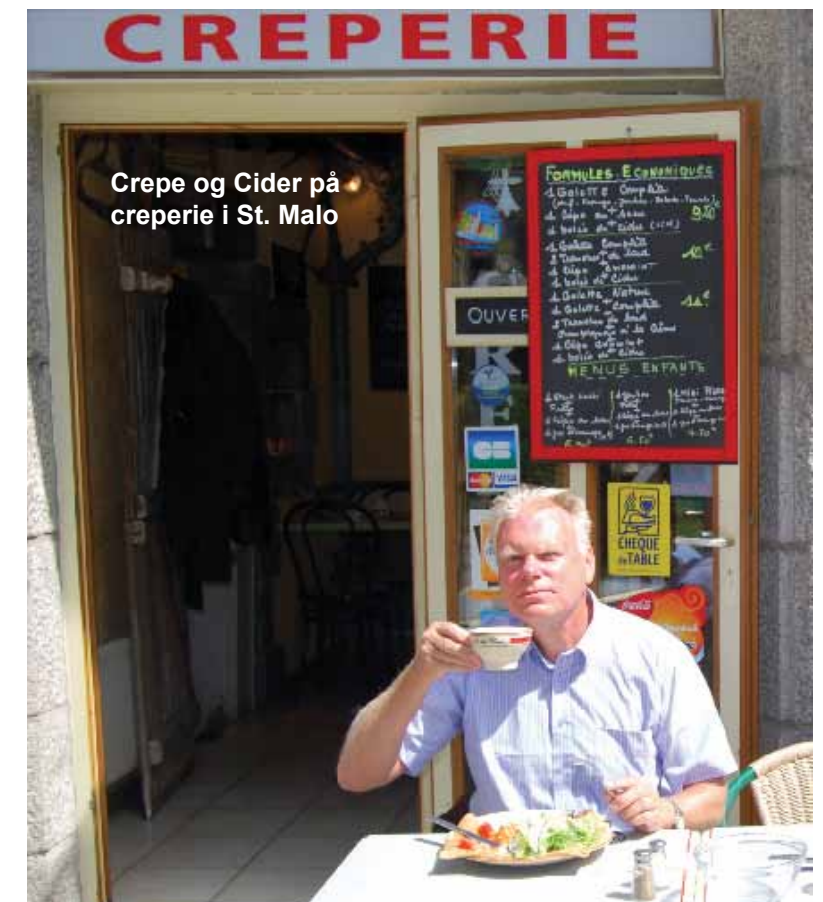
G: Mont St. Michel – Girondelle: 550 km, ca 6 timer

H: Girondelle – Kiel: 790 km, ca 7 timer 55 minutter

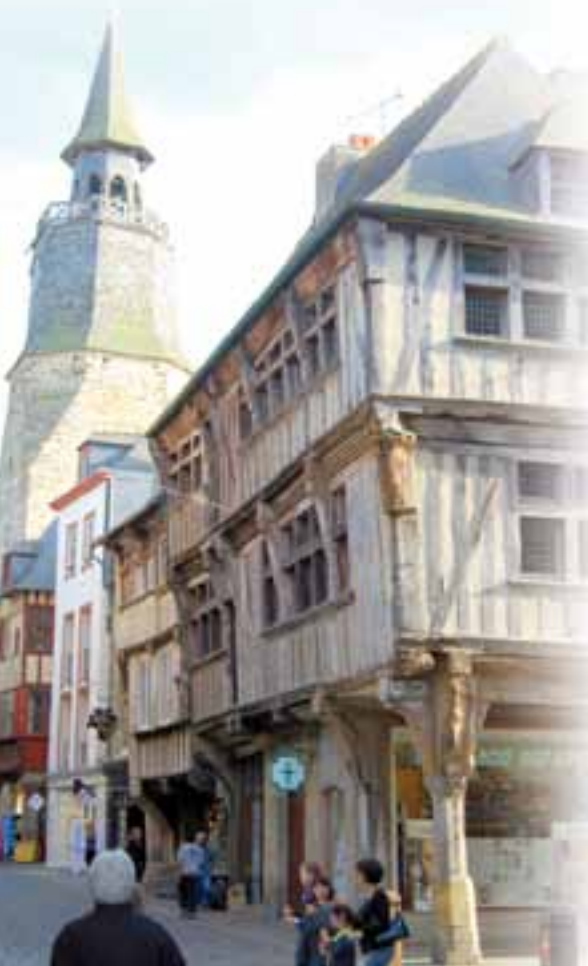
Alle avstander og tider er hentet fra www.maps.google.com.

St. Malo

Crepe og Cider på creperie i St. Malo

HERFABRIKATOR

DISTRIBUCION OFICIAL

ALLE TYPE PRODUKTER
AV ALUMINIUM
TAK (FAST OG FLYTTBART)
STORT UTVALG AV PRODUKTER

**TERRASSEGLASS
UTEN VERTIKALE KARMER**

FABRICA - ALMACEN - EXPOSICION Y VENTA
Pol. Industrial "La Alborca" - C. Benimantell N° 28 - 03530 - La Nucia - Alicante
Tel.: 966 89 70 31 - Fax: 965 67 06 07 - Mob.: 661 85 61 72
www.ceramientossanjorge.com - info@ceramientossanjorge.com